

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

157. De peccato, materia Orationis. Peccatum est abominatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Etia, eia, ingratitude abominare. A. graties que Deo pro immensis beneficiis. redde: omnia illi restitue, à quo omnia accepisti: idque cunctis audientibus, ac testibus confirere. Id enim tam verum est, quam quod verissimum: nam si in te ipso aliquid bonitatis est, Omnis bonitas, inquit Dionys. à prima bonitate est: si quid sapientia, Omnis sapientia, ait Salomon, à Domino Deo est. Si quid authoritatis, ac potentia: Non est potestas, nisi à Deo, inquit Paulus. Si aliquid natura, aut gratia donum: Omne datum optimum, & omne donum perfectum de sursum est, descendens à Patre luminum, inquit Iacobus: Si tandem mente, & cogitatione rerum omnium, quæ in te, aut extra te sunt, auctorem quaeris: quicquid est, à te est, quia sine te nihil est, ait cū Deo loquens August. Benedic, ergo, benedic, anima mea, Domino, & omnia, quæ intra me (& extra me) sunt, nomini sancto eius.

Iac. 1.

D. August.
Psal. 102.

Ecc. 1.

Omnia flumina intrant in mare, & ad locum, unde exeunt flumina, revertuntur, ut iterum fluant. O si in illud inexhaustum omnium gratiarum mare, tot beneficiorum flumina reverterentur, quam plenius, quam copiosius iterum defluerent!

DE PECCATO, materia Orationis.

Peccatum est summa abominatio.

PVNCTVM CLVII.

Marc. 13.
Deut. 13.

Cum videtur abominationem desolationis, qua, &c. In Deuter. vocat DEUS Moysen: Accede, dic populo meo: Si audieris in una urbium tuarum dicentes: Eamus, & serviamus Dii alienis, quare sollicitè, & diligenter: rei veritate perspecta, si in veneris certum esse, quod dicitur: & abominationem hanc opere perpetratam, statim percussus habi-

tatores urbis illius in ore gladii, & delebis eam: omniaque, quæ in illa sunt, usque ad pecora: quicquid etiam suppellectilis fuerit, congregabis in medio platearum eius, & cum ipsa civitate succendes, ita ut universa consumas, & sit tumulus sempiternus, non edificabitur amplius. Ad litteram fuit hæc abominatio, Ierusalem suum Deum non agnoscere, suum Deum non recipere, sed peccando Diis alienis servire, unde delera est, facta est tumulus sempiternus, non reedificata jam amplius.

Quantoperè Deus abominatur peccatum! Percussus habitatores urbis in ore gladii, Peccatum & delebis eam, omniaque, quæ in illa sunt, quàm abominusque ad pecora. Quid, quæso, Domine, nabile Deo. animalia commecerunt, pueri, supellex, mœnia, & palatia? ob peccatum hæc omnia abominor, non sit lapis super lapidem, sit tumulus: Non edificabitur amplius.

Amor, quo populum, quem sibi elegerat, prosequeretur, insignis proorsus, ac mirus est. In eodem libro: En Domini Dei tui calum est, & calum cali, & tamen patribus tuis conglutinatus est Dominus, & elegit eos, & semen eorum post eos. q. diceret: Hic Deus inensus, infinitus, Creator cælorum, vestri non erat indigus, sed sola benignitate sua vos elegit, atque dilexit, & non vulgari quidem, sed arctissima dilectione. Conglutinatus est. Corn. à Lap. Corn. à Lap. Verbum, conglutinatus, significat vehementiam amoris. Sic anima Sichem dicitur conglutinata cū Dina, & anima Jacob pendere ex anima Benjamin, vel, ut Hebr. est Hebr. illi colligata esse. Sic igitur Deus populum diligebat, ut eidem conglutinatus diceretur.

Sic etiam in signum, & ostensionem amoris, ut notat. Hier. aquila comparatur: Sicut aquila provocans ad volandum Isr. 64. pullos suos, assumpsit eum, atque portavit in Deut. 32. humeris suis, in brachiis, ut infantium charorum gerulus: Circumdixit eum, & docuit, & custodivit sicut pupillam oculi sui. Est hæc in tota Scriptura reperire verba majoris affectus. Inter cæteras animan-

tes;

res omnes, ait Hier. aquilarum maximus A
in pullos est amor, &c. Adhec: *Et custo-*
diuit eum sicut pupillam oculi sui. Quid
ultra?

Peccato amor
Dei erga nos in-
odium verti-
tur.
Sed ecce tibi amorem in odium: ecce
qualiter peccatum convertit talem, ac
tantum amorem in tantum odium. Ignis
succensus est, inquit, in furore meo, congrega-
bo super eos mala, foris vastabit eos gladius,
&c. Et dixi: Vbinam sunt? Cessare faciam
ex hominibus memoriam eorum.

Jerem. 13.
Per Jeremiam. *Eiice illos a facie mea, &*
egrediantur, quod si dixerint: Quo egredie-
mur? dices ad eos: Qui ad gladium, ad gla-
dium, qui ad famem, ad famem, & qui ad
captivitatem, ad captivitatem.

Jerem. 12.
Vnde aliàs: *Reliqui domum meam, dimi-*
si hereditatem meam, dedi dilectam animam
meam (ò terribilimum verbū, quo popu-
lum appellat) in manum inimicorum eius. C
Eti fuerit mea hereditas, eam tamen re-
liqui: quinimodò populum, quem, ceu
dilectam animā, diligebam, dimisi. Verè
facti sunt abominabiles, sicut ea, quæ dilexe-
runt. *Septuag. Facti sunt tam abominabi-*
les, quàm prius fuerant dilecti, &c.

Osie 9.
Sept.
Sic, sic anima, quæ antequàm pecca-
ret, erat Deo in deliciis, portabatur in
brachiis Dei, dilecta Deo, chara Ange-
lis, per peccatum sic Deo exosa, tantò
nunc odio habita, quantò prius amore
dilecta: D

Matth. 3.
Græc.
Peccato dam-
natio præsens
conjuncta.
Et hinc anima mox dānabatur, & se-
cundum præsentem justitiam Inferno
traditur. Matth. 3. *Omnis arbor, quæ non*
facit fructum bonum, excidetur, & in ignem
mittetur. Græc. in præsentem; Exciditur, &
in ignem mittitur. Statim ac quis peccat,
exciditur, & in ignem mittitur. Sic ubi E

Jerem. 33.
Græc.
Chald.
legimus in Jerem. *Ecce turbo Dominicæ*
indignationis egredietur, & tempestas erum-
pens super caput impiorum. in Græc. & Pa-
raph. Chald. habetur: Ecce turbo Domini-
cæ indignationis egredietur. Quia statim ac
peccat, judicatur, & Inferno dānabatur,
ut dicatur descendere in Infernū vivens.
Peccator descendit: in Infernum vivens:
quia, quoad se, ad Infernum spectat, est:

membrum Inferni: nec aliud deest, quā
Inferni pœna, etsi non careat in conscien-
tia infernali tormento. Peccatores de-
scendunt in Infernum viventes, id est, *Et Infernum*
ipsi adhuc vivi, sunt sibi met Infernus, *circumferunt.*
gerunt Infernum, & ut damnati quoad
præsentem justitiā sunt ipsius ditionis In-
ferni. Nunc qui fieri potest, ut peccator,
qui se novit à Deo odio haberi, quiq; scit
se esse dānatū, rideat? Quomodo ter-
rore, ac tremore non horret ille, qui scit
aliquem peccasse mortaliter? Quomodo
non fugit? &c.

Creaturæ omnes abominantur pecca-
torem, abominabilis est cælo, & terræ.
Inquit Apost. *Omnis creatura ingemiscit,*
cupiens liberari à servitute, &c. Sol ex-
clamat: Heu, quamdiu invitus pecca-
torie xotiar? Sic terra: Quamdiu feram
hoc onus? O si per Creatorem liceret, ut
quondam, vivos diglutire. Sic omnes
creaturæ ingemiscunt cupientes liberari
à servitute. Ita August. Posset terra di-
cere, non debeo te sustinere, sed potius
absorbere, quoniam à Creatore meo non
timuisti peccando recedere. Posset di-
cere Sol: Non debeo tibi lucere, sed ad
vindictam Domini, qui est fons lumi-
nis, penitus tibi radios meos abscon-
dere. Sic etiam cuncta quæque creatu-
ra, &c.

Hinc Dominus: *Et liberabo lanam*
meam, & linum meum; à servitute nimi-
rùm, quæ creatura mea tam ægrè pecca-
tori servit. Sic Hugo Carenis. *Osee 2.*
Hug. Carenis.

Hinc Ioëlis 1. *Confusum est vinum, elan-*
guis oleum. Vinea confusa est. Quasi per pro-
fopœciam erubescant ipsa insensibilia, si
peccatori servire debeant. *Ioel 1.*

Peccator lardit, deordinat, perturbat; *Peccator velut*
& quantum est ex se, destruit creaturas *destruit omnes;*
omnes. Quo loco legimus: *Generatio*
prava, atque perversa. Chald. vertit: Or-
dines mundi perversi sunt propter eam. q. d. Chald.
Peccatum dissolvit totius concordiam
universi. Ideò verè ille: *Pater, peccavi*
in cælum, & coram te. q. diceret: Non so-
lum tuam læsi Majestatem, sed etiam
ipsum cælum, quod si corruptibile esset. *Luc. 15.*

- corruptum jam esset. Et bene apparuit, A
clareque patuit, quod etsi cæli solidissimi
sint, pondus tamen peccati non sustinuerunt, &c. Et ided cælum obscuratur, & ided tonat, ided fulgur emittit, quia non patitur peccatū, abominatur peccatū, &c.
- Deut. 28. Glossa.* Sit cælum, quod supra te est, ancil, & terra, quam calcas, ferrea. Sic ibi Glossa: Peccata hominum commutant ordinem rerum.
- Rom. 7.* Quam abominabilis peccator! tam abominabilis, ut ceu vilissimum animal, nedum mancipium aestimeretur venale. Ego autem carnalis sum (in persona peccatoris) venundatus sub peccato. Accepta, ut pretio, dulcedine pomi, inquit Haymo meipsum Diabolo vendidi. Quod enim operor, non intelligo, ut vilissimus servus, qui non discunt, an deceat, necne omnia iusta capessere; sed ut sub hasta vilissimo pretio coemptus (Tertul. legit, *negotius sub peccato*) currit ad omne flagitium: Quid abominabilius servo emptio Diaboli?
- Psal. 43.* Quid, quod nedum homines, sed, ut ita dicam, nec ipse Diabolus ob summam abominationem quandoque vult emere peccatorem? Vendidisti populum tuum sine pretio, & non fuit multitudo in commutationibus eorum. Sit hic latro, nec scelestissimi eundem ement, luxuriosum quisque, vel talis abominabitur: advocate ipsos Inferni Dæmones: Et non fuit multitudo in commutationibus eorum. Aquila, & Symmachus: Et non fuit pretium in vociferationibus eorum. &c.
- Peccatores se ipsos abominantur. Ezech. 8.* Ipsimet peccatores semetipsos abominantur: plures simul nec seipsos tolerant. In Ezech. Vocatus Propheta ad videndas abominationes, multos in templo vidit peccatores. Mirum! nec templi odores sat erant, ut se invicem tolerare possent, applicabant ramos ad nares: quia ubi plures sunt peccatores, ibi omnes foetores, &c.
- Ierem. 23. Sept. Hebr.* In Prophetis Ierusalem vidi similitudinem adulterantium. Sept. Vidi horrenda. Hebr. Porienta, & monstra, Pagnin. Tetra, & fæda.
- Pagnin.* Abominabilis, & inutilis homo, qui bibit
- sicut aquam iniquitatem.* Vatab. Putridus, & foetidus homo. Alii, Corruptus, & male olens. O quam malè! Sepulcrum patens est guttur eorum. Chald. Sicut Infernus patens guttur eorum; hoc est, ipsos Inferni foetores exhalat. Quid mirum, si Angeli obturant nares? Osee 8. Factus est quasi vas immundum. Hebr. Factus est quasi matula. In Levit. Nec thuris aliquid imponet, quia pro peccato est. In Deut. Depones eum de patibulo, antequam Sol occumbat, nequaquam contaminabis terram. q. d. mundum inficeret universum.
- Ista est lex hostia pro peccato. Vas fictile, in quo coma est, confringetur, quod si vas aneum fuerit, defricabitur, & lavabitur aqua. Ut sic legem immunditiæ sanciret, inquit Theodoret. doceretq; quantum malum sit peccatum, quod hac hostia figuratur. Vbi subdit Coro. à Lap. Hostia enim pro peccato, licet sancta sit, tamen quia pro peccato est, aliquid habet abominabile, & abolendum.*
- Quinimmo ipsa peccatoris vestimenta ipsomet abominantur.* Iob: Sardibus intinges me, & abominabuntur me vestimenta mea. Ipsamet vestis, ut Chrys. ait, me odio habet, atque diffugit, plorat vestis, averfatur me, atque abominatur. Hinc Deus: Liberabo lanam meam, & linum meum. Chald. Detraham indumentum sericum, & byssinum, quasi plorent, nec ultra veliat contegere peccatorem. Idem Chrys. sub nomine vestimenti intelligit corpus. Abominantur me vestimenta mea, id est, ipsum mihi corpus invisum, & execrandum evasit.
- Idem aliàs: Possisti me contrarium tibi, & factus sum mihi in ipsi gravis, vel onus, quod idem est: insupportabilis nimium, ac intolerabilis mihi ipsi factus sum, &c.*
- Quid mirum, si nullibi valeo consistere vagus, & profugus, rejectus, expulsus exolus, abominabilis omnibus?*
- Sed id, quod caput est, abominabilis Deo: Virum sanguinum, & dolosum abominabitur Dominus. Quid est, esse abominabilem Deo? In Osea: Vos non populus meus, & ego non ero vester. Alii: Non*
- Iob 15. Vatab. Alii. Psal. 5. Chald. Osee 8. Hebr. Levit. 5. Deut. 21. Levitic. 6. Theod. q. 11. Corn. 11. Peccatores sua vestimenta abominantur. Iob. 9. Pined. 11. Chrys. Osee 2. Chald. Chrys. Iob. 7. Gen. 4. Psal. 5. Osee 1. Riber. 11. ero*

Hebr.

Peccatoris se-
prema infeli-
citas, esse ab-
ominabilem
supremo Deo.

Isa. 55.

Rom. 7.

Rom. 11.
Isa. 29.

Chryf.
Theop. &
Occum.

Origen.
Osa. 1.

Isa. 2.

Peccatum
venter Inferni

ero vestrorum Deus, &c. In Hebræo est: Non A
ero vobis. Quæ lectio majorem vim ha-
bet. q. diceret: Nihil mihi curæ vestri
erit, vestri curam abiiciam. O infelicissi-
mum peccatoris statur, reprobati, ab-
lactati, absque misericordia! Separatus
enim à Deo peccator non fugit lac ex illis
dulcissimis uberibus: hic non bibit vi-
num, & lac, hoc est, gratiam & spiritum,
& rerum agendarum iudicium, & con-
temptum sæculi amorem quæ cælestium B
bonorum, quæ omnia iustis manant, ut
lac ex Christi visceribus, sed cibis comu-
nibus, & immundis vescitur, libris lasciv-
is, consuetudinibus perditorum, impu-
diciis, porcorum siliquis, sacrilegiis,
perjuriis, detractionibus, blasphemis,
quousque excrecat, & ad eum gradum
perveniat, quem habet Apost. ad Rom.
Tradidit illos Deus in reprobum sensum, ut fa-
ciat ea, quæ non conveniunt, repletos omni ini-
quitate, malitia, fornicatione, avaritia, ne-
quitia, plenos invidia, homicidio, contentione,
dolo, malignitate, susurrone, detractores, Deo
odibiles.

Hic tandem est, qui pervenit ad spiri-
tum illum compunctionis, ut dicit Apost. ex
Isa. vel spiritum soporis, quod est mens in
malo fixa, pertinax, ut inde avelli ne-
queat, ut Chryf. Theoph. & Occum.
ajunt. Huic merito miscetur non lac, & D
vinum, sed soporis spiritus, ut altissimo,
ac gravissimo somno sopitus nihil videat,
sed in peccato maneat quasi infixus: Vsq.
in hodiernum diem, ut Paulus dicit; hoc est,
usque in finem vitæ, sic Origen. Et hinc
illud: Non addam ultra misereri domui
Israel, sed oblivione obliviscar eorum.

Hi sunt, qui adhuc vivi sunt in ventre
Inferni, circumdati aquis, vallati abyfso,
& quoad se terræ vectibus conclusi in E
aeternum. Appositè peccator dicitur esse
in ventre Inferni, peccatum est venter
Inferni: nam venter cibos concoquen-
dos, & in corpore manufros continet, &
concoquit; sic peccatum, dum manet,
dum pœnitentiâ non tollitur, quid conti-
ner, nisi eos, qui cibis Inferni, & ignis
illius inextinguibilis futuri sunt, nisi
prius, Deo præcipiente, eos evomat in
aridam pœnitentiæ?

O quam misera peccatoris conditio,

qui dum in peccato est, dicitur esse in
corde maris! Et projecisti me in profundum,
nec quod vis, sed in id, unde facile extrahi
nequeam. In corde maris: Vnde jactor in
omnes partes, & aquas amarissimas ve-
lim, nolim, bibo. Talis est peccator,
huc illuc agitur, aquis amarissimis re-
pletur, subjectus fluctibus, ac gurgitibus
omnium tentationum, ac malorum, cir-
cuadant eum aquæ usq; ad animam,
abyfso vallat eum, pelagus operit caput
ejus, ad extrema montium descendit,
terræ vectes concludunt eum in aeternū.
En gradus, quibus ut vivus, sic & mor-
tuus ad Infernum descendit: aquæ cir-
cundant: dein abyfso vallat: post pela-
gus caput operit: ad extrema montium
descendit: & terræ vectes in aeternum
concludunt, &c.

Hinc Sancti nihil magis, quàm pecca-
tum abominabantur: hoc metuebant,
horrebant, &c. Tobias filio: In omni
tempore vitæ tuæ in mente habeto Deum, &
C cave, ne aliquando peccato consentias. D. An-
ton. de Pad. Ecce quale testamentū To-
bias condidit filio suo, qualem ei posses-
sionem dimisit: Cave, ne aliquando peccato
consentias. Vox digna patre ad filios.

Hoc eodem peccati horrore educata
Susanna ô quàm tunc peccati odium pa-
tefecit, cum ait: Melius est mihi mori, quàm
peccare, &c. Sic, sic honorem mundanum,
ac temporalem postponere debemus ho-
nori divino: sic vitam, &c. antequàm
Deum offendamus. D. Thom. Quilibet
debet potius mori, & præligere omnem
pœnam in generali, quàm peccare non
solum mortaliter, sed etiam venialiter. O
fœminæ constantiâ, quæ in particulari
mortem, & talem mortem prælegit po-
tius, quàm Dei offensam! In hoc constât,
ait D. Thom. differt: b inconstanti, quod
ad minus malum sustinendum cogitur
metu majoris mali; non autem cogitur
ad majus malum, ut vitet minus malum: sed
inconstât cogitur ad majus malum propter
metum minoris mali; sicut ad peccatum
propter metum corporalis pœnæ, &c.

Voluntas sola est intrinseca causa pec-
cati. Nihil exterius, ait Thom. est causa
sufficiens peccati, sed tantum suadens, vel
movens appetitum sensitivum. Idem: Ali-
quis

Qui in peccato,
idem in corde
maris est.

Tob. 4.

Ser. 15. post
Trin.

Can. 13.

Quodl. 29.
art. 2.

Peccare ve-
nialiter nec pro
vitâ conser-
vandâ debe-
mus.

1. par. q. 155.
art. 4.

1. 2. q. 8. ar. 2.

quis potest impelli à Dæmone in actum peccati, non autem in peccatum, &c.

D. Ansel.

Infernum, quàm peccatū incurreret S.

Anselmus malebat.

Chryf. hom.

48. ad Pop.

Ant.

Peccatum gehennā gravius

Rom. 7.

Peccati quavis titillatio

B. Paulo gravius, quàm omnia vincula.

August.

S. Ludov. Rex Gallie.

Arist. 1. 3.

Ethic.

Peccato mors optabilior vixit Aristoteli.

D. Ansel. Si hinc peccati horrorem, inde Inferni dolorem corporaliter cerneberem, prius Infernum, quàm peccatum appetere, &c.

Chryfost. hom. 48. ad pop. Antioch. Si quis sensum habet, & mentem, jam & gehennam sustinuit, postquàm ex DEI conspectu recessit: sed postquàm hoc non doler, propterea ignis intentatus est. Oportet enim, non quando punimur dolore, sed quando peccamus. Quippe si Christum diligeremus, sicut oportet diligere, cognosceremus, quòd gehenna gravius est dilectum offendere.

O quàm id meruebat Apost. dum clamabat. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Fomite, ac languore concupiscentiæ, ut loquitur August. Mirum! toties vincus carnis non clamat: Infelix ego homo; Sed vel titillationes sentiens exclamat ob timorem scilicet peccati. Hic est timor Sanctorum.

Vox matris ad Ludovicum Regem: Fili, potius mortem oppetas, quàm in peccatum consentias.

Vel Aristoteles sine lumine fidei: Melius est mori, quàm facere aliquid contra bonum virtutis.

Peccatum habet fecunditatem, nisi per penitentiam tollatur.

PUNCTVM CLVIII.

Psal. 6.

Alit.

Exod. 32.

Peccatum fecundum, nisi deleatur.

Psal. 57.

D. Aug. ib.

Peccata connectuntur,

Psal. Inquinata sunt vis illius in omni tempore. Alii: Parturiunt vis illius in omni tempore. Isti sunt Diitui, etsi unicum esset idolum, ad effectum quippe fecunditatis erat respectus: Isti sunt Dii tui. Idolum fecundum.

Iniquitates manus vestrae concinnant. D. August. Iniquitates manus vestrae connectunt. Quid est hoc, connectunt? De peccato peccatum, & ad peccatum, peccatū

propter peccatum. Quid est hoc? Furum fecit, peccatum est. Visus est, occidere quærit eum, à quò visus est. Connexum est peccatum peccato. Permisse Deus occulo iudicio occidere eum, què voluit occidere. Sentit sciri, quærit & alterum occidere connexit tertium. Dum ea molitur, fortè ne inveniatur, aut quia fecit, ne convincatur, consulit Mathematicum: additum est quartum, &c. Et quis posset numerare, quæ connectuntur peccata peccatis. Iniquitates manus vestrae connectunt. Quamdiu connectis, ligas peccatū peccato. Te solve à peccatis, &c.

Invidia Cain fuitne sterilis? Nequaquam. Sed quid? Odium peperit, hoc autem fratricidiū, istud errorem in fide, hoc desperationem, ac damnationem. Curiosus obtutus Regis David sterilisne fuit? Haud certè. Quid parturit? Nostis. Perjurium Petri vix horà elapsa duo similia parturit. Peccatum, quod per penitentiam non deletur, mox suo pondere in aliud trahit.

Peccatum semper fecundum, & magis ac magis excrefcens. Habac. 1. Totum in hamo sublevavit, traxit illud in sagena sua, & congregavit in rete suam. Ille animi causa piscatur, utitur hamo, sed si ex aviditate gulæ, piscatur reti, quòd si aliud comedere non vult, nec aliunde vivere, piscatur sagena. Hieron. Piscator mittit hamum, & rete, & sagenam, ut quod hamus non potuit, rete comprehendat, quòdque evaserit rete, sagenis latioribus capiatur. Jam illi, quod hamus sublevabat, satis superque erat, aliquid nimirum vel præter intentionem ex oblata sponte occasione, paulatim quærit ipse occasiones, & laxat retia, & ne vel una dilabatur, sagenis utitur, ut quod reti non potuit, sagenis latioribus capiatur.

De incauto juvene ab illà meretrice illeto, Salomon in Prov. Eam sequitur quasi bos ductus ad victimam, & quasi agnus lascivens, & velut si avis festinet ad laqueum. O quàm verè! Peccat ille initio quasi coactus: Quasi bos ductus ad victimam. Dein sponte, ac leto animo: Quasi agnus lascivens. Demùm volat in peccatum, necum currit, yolat. Velut si avis festinet ad laqueum.

Annos